

37. Antonis

Er voert een stenen trap omlaag,
omlaag tussen stenen en doden.
De Wiener Graben wordt het graf
van Partizanen en Joden.
Ze dragen de stenen op hun rug,
de stenen waaraan ze bezwijken.
Uit deze hel keert niemand terug.
De levenden zijn hier al lijken.

Hier hoorde Antonis toen een stem
waarop niemand een antwoord kon geven.
O kameraad, o kameraad
help me hieruit, ik wil leven.
Maar hier in de diepte van de mijn,
mag niemand om mens'lijkheid vragen,
want medelijden wordt hier pijn.
Zwaarder dan steen om te dragen.

De jood is gevallen in de mijn
en lag waar zovelen reeds lagen.
Antonis heeft zijn stem gehoord
en het dubbel gewicht toen gedragen.
Antonis is mijn naam,
ik draag de laste ven degenen die vallen.
Als je een man bent kom omlaag
en draag deze last met ons allen.